

PARLEM DE CUINA

“Azúcar con amor” (i III)

Finalitzarem aquesta sèrie d'articles dedicats al blog de Conchín Requena Martínez, “Azúcar con Amor” (<http://www.azucarconamor.es>) descobrint un poc més de la seva bona traça per als pastissos.

De totes les elaboracions del seu blog n'hi ha una que crida l'atenció, ja sigui per seu nivell d'acabat o per la senzillesa exquisida de la pròpia elaboració, es tracta de “El Huerto de Calabazas”

El pastís està realitzat amb un bescuit MSC (que ja vérem la setmana passada) i farcit amb un “ganache” de xocolata, un xarop de canyella, decorat i modelat amb fondant; que si la setmana passada vérem el fondant de “nubes”, avui en farem un de llet.

Ganache de xocolata negra

Ingredients: • 200 ml de nata líquida per muntar. • 200 grams de cobertura de xocolata.

Elaboració: : Bullir la nata fins arribar a ebullició, retirar del foc i afegir la xocolata, remoure fins que es desfaci tota la xocolata i reservar fins que es refredi.

Almívar

És molt senzill, es posen els ingredients en una cassola a foc mitjà-baix i no deixarem que arribi a bullir però sense parar de remenar fins que el sucre aquest dissolt totalment. Ingredients:

- 300 grams de sucre
- 300 ml d'aigua Sabor (opcional)
- suc de 1 / 2 llimona
- canyella
- xocolata en pols

D'aquests últims el que vulgueu segons la necessitat.

Fondant de llet

Ingredients:

- 2 blancs d'ou
- 1 culleradeta rasa de GUM-TEX (Una pasta alimentaria que ajuda a donar elasticitat al fondant. La marca Wilton en comercialitza i es pot trobar a les tendes especialitzades de pastisseria)
- Llet en pols i sucre glas a parts iguals (la quantitat necessària). Més o menys 300 g de cada per a la cobertura d'un pastís.

Elaboració: Posar els blancs d'ou en un bol i afegir a parts iguals el sucre i la llet. Quan ja us costi seguir movent amb la cullera passar-lo a la taula i ho treballarem bé. Seguir afegint sucre i llet fins que la massa no accepti més, com sabeu no s'ha de d'aferrar ni a les mans ni a la taula.

Podeu descobrir més coses curioses gastronòmiques a parlemdecuina@hotmail.com

www.cuinant.com

<http://cuinant-blog.blogspot.com>

Juan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

El poder és a les nostres mans

No fa estona vaig escriure que el poder el tenim nosaltres. Que no podem deixar les nostres responsabilitats de ciutadans i ciutadanes en mans d'uns polítics (quan es parla de desafecció cap a ells, vist lo vist, no és gaire estrany) que miren més les seves prebendes personals i per consolidar el seu partit i les seves accions, moltes vegades es troben molt enfora de les vertaderes prioritats ciutadanes. A les nostres contrades, ens trobam un cas clar, com és la intenció de tancar les nostres escoles unitàries (Ses Marjades i l'Horta) passant-se per allà on no dic prop de dues mil signatures en contra.

A més, també s'ha pogut veure, que segons quins polítics, si per aconseguir el que pretenen han de mentir, d'altres han de posar mà a la caixa dels doblers públics i altres magarrufes que darrerament surten a la palestra (la justícia va desbordada amb els casos de corrupció a tots els nivells: Des de Palauets, fins a presumpció de captació de vots amb doblers públics), no tenen cap mania.

De totes maneres, el que he escrit a l'anterior paràgraf, em segueix mostrant que la nostra societat ha entrat en una crisi de valors i del “tot es val” com tal de mantenir les quotes de poder i com no dir el “lloc de feina”, amb uns sous de vergonya respecte als altres ciutadans i amb unes condicions privilegiades.

M'ha arribat una informació que em ve de perles, respecte al que he afirmat a l'inici de l'article, sobre qui té el poder, el que passa és que l'exercim poc i d'una manera no prou ben organitzada i malgrat tot es va fent arreu del món. Basta veure les distintes revoltes que estan sacsejant els diversos països de l'orient pròxim i mitjà.

Ara em referia a l'apagada elèctrica que va secundar un terç de les llars de l'estat espanyol, el que representa prop de vuit milions. Això li ha representat a Iberdrola, deixar d'ingressar prop d'un milió d'euros en un dia (mitja hora d'apagada de llum) i de rebot a Hisenda pública que ha deixat d'ingressar més de cent setanta mil euros (vint i nou milions de les antigues pessetes) en concepte d'IVA. Sembla que aquesta acció es farà tots els dimarts, amb el

lema de la campanya “Consum zero”

Aquest “Consum zero” és extrapolada a altres tipus de serveis, on les multinacionals posen els preus que els hi venen en gana: Internet, telefonia mòbil, benzina, butà i molts altres, i no parl dels impostos que tenen. Som nosaltres els que tenim el poder si ens organitzam adequadament i si ho fem, també serem nosaltres els qui marcarem les regles del joc a les esmentades multinacionals, inclusiu a institucions i administracions.

Sembla que el temps de la por està desapareixent i m'ho està

demonstrant entre altres coses, les revoltes ciutadanes on part dels ciutadans s'organitzen, inclusiu s'armen per a combatre uns governants corruptes i degradats (col·locats pels interessos de les grans multinacionals) exemple el cas d'en Gadafi que no fa res era considerat “amic” tant per Comunitat Internacional, com EUA, quan des de sempre havia estat un terrorista internacional. Hi ha la prova de què va derribar un avió de passatgers Britànics, inclusiu en un moment de la seva “carrera” EUA, li va enviar un míssil a casa seva i em sembla que va matar a la seva dona i una filla. Després, com convenia el passejaren pel món com un “gran

amic”. Hipocresia pura i dura, quan el que interessava als mandataris que el reberen, era el petroli i el gas que existeixen a Líbia i que en Gadafi controlava. Vos dic que entre tots junts fan oi.

A Espanya fou rebut el 2007 pel Rei Juan Carlos i pel President Rodríguez Zapatero.

Bé, el món s'està sacsejant, a llatinoamèrica comença i no dubteu que l'efecte dominó en algun moment arribarà a Europa i de la mà dels treballadors i dels universitaris que acaben les respectives carreres i no troben cap tipus de feina. No fa gaire es podria trobar doctorats en distintes matèries, conduint taxis per Madrid, Barcelona i altres comunitats autònomes i ara ni això.

Quan hom contempla els beneficis que les multinacionals variades mostren, li entra un sentiment de ràbia i de provocació, ja que han estat tret sobre les espatlles de tots nosaltres amb el consentiment dels diversos Governos, a l'estat espanyol des de l'inici de la democràcia (és ben igual del color que siguin).

El darrer informe del que m'ha arribat la informació ha estat el de telefònica dels beneficis declarats el 2010, superant el 30'8 % respecte a l'any passat (estem parlant en plena “crisi” per segons qui). La quantitat és de deu mil cent seixanta i set milions d'euros (Ho pos amb majúscules i negreta, perquè quedi clar i meridià) batent el record de beneficis.

Si vèssim els d'altres multinacionals se'ns posarien els pèls de punta.

També veure la incoherència de l'executiu de l'Estat Espanyol que tots sabem per a qui governa i a qui retalla. La darrera i acab: retallada a la sanitat pública (els medicaments més cars seran estudiants ja que es dubta que siguin tan bons), retallada a prestacions socials i Zapatero circulant pel món i promentent a Tunísia una línia de tres-cents milions d'euros per ajudar a la transició democràtica. Com es menja això? Per a mi és molt difícil de pair.

Quan comencem a fer l'egipci?

Josep Bonnin

